

הבית המשותף הזה הוא בנין הועד הפועל של "ההסתדרות". הוא בית משותף מתוך-רצון, שבו שותפות מפלגות הפועלים בארץ. שאלות האינדקס, רמת שכר העבודה, מקום ההסתדרות במדינה ועוד גרמו לניגודים קשים בין מפא"י ומפ"ם, השותפים העיקריים בבית המשותף. מה יהיה עתידו. האם לפירוד או לשלום-בית?

הבית המשותף הזה הוא בית-משותף משוטט, שהדירות שלו יימכרו לאזרחים שידם משגת לשלם מחיר דירה נאה. אחר כך יגורו בו האזרחים, כמו בכל הבתים המשותפים: עם קצת צרות אבל בדרך כלל מתוך שיתוף שבהתבודדות.

צילומים: ב. כרמי

נים, שאחד עמד משאול והשני מימין, עוברים אחד אל רעהו, כדי לסכם את הקולות שכל אחד מנה והמספרים אינם משתווים.

היו"ר מעוצבן. הוא גוער במישהו, המתישב על כסא הסגן: בבקשה לרדת מעל הבמה... אני מבקש אותך לשבת במקומך... מתברר כי זהו סגן היו"ר נ. גיר שחזר בינתים אל מקומו על הבמה. באולם מהומה. חברי הכנסת מדברים ביניהם בקול רם. הרי עמדו לחזור לתלאיבי "עוד הלילה", והשעון מתק רב לחצות.

בקושי משתלט היו"ר על המהומה ועל מצב הרוח המרומם, וזאת בעזרת אמרת-כנף:

— האמינו לי גם גרוני ניהר כבר משמיעת הגאומים והרעש. אני מעיר לתשומת לבם של חברי הכנסת, כי השעה כל כך מאוחרת שפשוט לא כדאי עוד להודרו לשם...

(המשך בעמוד 15)

מדרכי כץ מתלי-יהודה (געבתים) בן 6 וחצי התחיל לפני שבועות אחדים ביזמתו הוא לעשות דמויות שונות של בני אדם. המבוגרים קוראים לזה פסלים. הנה "האמן" הילד עם יצירותיו.

אלא גם ממעשיו; ואני אומר לך: אשרינו, מר בגין, כי עלינו לסבול רק את נאומיך ולא את מעשיך...

המולדת מפורסמת האימרה שנו "השלישית" רקה איישם ואיימתי בח"ל ה"דיסקוסיה" שלנו (מר י. חזן ממפ"ם היה מתברר) על "המולדת השנייה", כלומר רוסיה המודרנית. אנשי מפא"י ענו בתום אותה דיסקוסיה במשפט זה (מר ז. אהרונו" ביץ היה מחברו): בקושי אנו מספיקים למלא את המשימות של מולדתנו האחת...

במסדרונות הכנסת (בירושלים המסדרונות משתערים על מדרגות רבות בין האולם והמזנון) חברו על סמך הויכוח המדיני והופעתם הבודדה של חברי מק"י בעד בינאום ירושלים דיי רוג כזה של מולדת: — למפא"י — "מולדת" אחת — למפ"ם — גם מולדת שניה. — למק"י — שלש מולדות. המולדת השלישית היא: הגוף הנפרד של ירושלים הבינלאומית.

"גרוני ניהר" לאחר ויכוח ארוך של **"משמיעה"**... 5 ישיבות ושתי הרצאות. חתול להי ציף את שולחן הנשיאות הצעות "גיו" ו"אי-אימון" מצד סיעות האופוזיציה. בחלקן היו ההצעות בכתב חתימות ע"י הסיעות ועל ההצעה שהגיש מר י. רוקח לא רשום היה, מי הוא המציע:

היו"ר שואל: — מיהו המציע? י. רוקח: אני שהגשתי את ההצעה... היו"ר: כאן לא רשום דבר. אתה מציע בשמך, או בשם עיריית תל-אביב... בשם הציונים הכלליים, הרי יש לכתוב... באולם רעש ומצב רוח טוב. השעה מאוחרת. ההצעות הן מסובכות. יש צורך לקבוע "מוני קולות". היו"ר מדי מין את שני סגניו, שאחד מהם (מר גיר) שייך לאופוזיציה והשני (ד"ר בורג) לקואליציה. שניהם עורקים מעל הבמה ומתישבים על ספסלי סיעותיהם. היו"ר ממנה 2 חברי-כנסת: פנקס וגלובמן. מתברר, כי שניהם מהקואליציה. חבר הכנסת גלובמן מסתלק ומזמין את חבר הכנסת רובין (מפ"ם) במקומו. אדרלמוסיה על הבמה כשהמור

דוֹקֵרֵב כְּבֵד הויכוח בכנסת סביב **כְּנֶשֶׁק הַבְּרִיחוֹת**

עולי דוכן-גנואמים: להט ולעג, אי רוגיה וסרקאזם, היסטוריה וגיאוגרפיה, ואף הבדיחה לא היתה חסרה. ולא סתם בדיחות אלא בדיחות על "ילדות". מר ילין-מור פנה לשר החוץ וטען: "אצלנו גם ילדה קטנה, יודעת למסור למשטרה אם התכוונו לעשות בה מעשה מגונה..."

מר א. ציזלינג לעג לאלה הטוענים, כי אמריקה נותנת במתנה את עזרתה. "אצלנו בעין-חרוד — הוא סיפר — שאלו לה לילדה מגיין תפוח הזהב שבידה. הילדה אמרה: קיבלתי זאת במתנה מאת ערבי שעבר בכביש, אולם הוסיפה: ואני נתתי לערבי גם כן במתנה חצי גרוש אחד..."

ומר שרת, שר החוץ, אמר בנאום התשובה שלו: "אף אני אספר בדיחה בילדה. שאלה פעם ילדה את אמה שלה: אמא מגיין באים ילדים... ענתה האם: מביאים אותם. לא — ענתה הילדה, אם אומרים "ילדים נולדים", סימן, כי את-רת היא הסיבה..."

יש אפתעות בחיים — סבר שר החוץ — כי אלמלא היו קיימות אפתעות, לא היתה המלה "אפתעה" קיימת במלון.

סֵבֵל מְנַאֲוִיִּים ו**מְמַעֲשִׂיִּים** כיון... קריאת ביניים של ראש הממשלה: לא אמרתי כך!

מ. בגין: לא אמרתי ששמעתי מפי ראש הממשלה: קראנו בעתונים, כי ראש הממשלה אמר... ראש הממשלה: שמעת אלא לא זאת...

מ. בגין: יואיל נא ראש הממשלה לתת לי לגמור את נאומי. עליו לס' בול רק מנאומי ואלו אנו מוכרחים לסבול לא רק מנאומי אלא גם ממעשינו...

מר אליהו הכרמלי(מפא"י) חזר אל פסקה זו של מר מ. בגין בנאומו ואמר: "אמרת מר בגין, כי עליך לסבול לא רק מנאומי ראש הממשלה

בגין לא יטשטש את התפקיד ההס'טורי שמילא שר החוץ... י. קוסוי (מפא"י): תנועת "הח"רות" היתה ותישאר אפיוודה חולפת... קטנת מר בגין...

שר החוץ: מר בגין מלא בנאר מו גם תפקיד חינוכי היתה זו דוגמה, כיצד לא צריך לגאום...

ראש הממשלה: למר בגין היה מיבצע היסטורי, לא בלי כשרון ולא בלתי-משעשע, נעדרו ממנו הידיעה והאחריות... הדבר היחיד האמיתי בדבריו של בגין היה צטוט דברי...

דוד הכהן (מפא"י) בקריאת ביניים אל בגין: שא, תכשיט!

אֲבִי בִּאֲרָה אֲבִי עָרֵב
בְּקִלְמֵךְ אֲבִי לִכְתֹּב
זְכָר בְּאַחַת לַעֲסֵי שְׁמִן
לְכַתֵּב אֶת לֵעֵךְ

(*) סיוצרה בהשגחה

הסתדרות רופאי השנים בישראל